

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К-По₂ 7/2011

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 08.09.2011. године

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Душан Кнежевић,**
- **Пуномоћник оштећених адвокат Гордана Андрејевић,**
- **Оптужени Јовић Драган, Ђурђевић Зоран, Ристић Ален.**
- **Присутни су и браниоци оптужених адвокат Младен Магделинић по заменичком пуномоћју адв. Ђурђевић Мирка, по пуномоћју које прилаже, адв.Петричевић Дарко и Вељковић Александар.**
- **Присутни су и сведоци Спасојевић Душан.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ту? Хоћете позвати сведоке? То сте Ви?

- **Ловре Милорад.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, био је проблем да ли сте Ловро или Ловре.

Није приступио Спасојевић Данило, позив уредно примио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека остане Спасојевић Душан, а Ви господине Ловре сачекајте испред.

Да ли сте сагласни да држимо главни претрес?

На сагласан предлог странака, суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА СПАСОЈЕВИЋ ДУШАНА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Спасојевићу, добар дан.

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете рећи Ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Спасојевић Душан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рођени које године?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: 1958. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Милорада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милорада, где сте рођени?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: У Бијељини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Пензионер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте били?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Инспектор полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми која је Ваша адреса становања?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Димитрија Туцовића број 23.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Иако сам прије 7 дана одјавио се за родно село Даздарево, значи село Даздарево прије 7-10 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: А иста је општина, иста је пошта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Спасојевићу, Ви сте позвани у својству сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину, не смете ништа прећутати, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Да ли Вам је то јасно?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По закону дужни сте да положите заклетву, па бих Вас молила да прочитате, ја мислим да се ту налази текст заклетве, наглас прочитајте.

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Сведок упозорен, опоменут, заклет, па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико пута сте Ви били испитивани везано за случај покојног Авдић Раме?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: У суду у Бијељини два пута и ово је трећи пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви у принципу остајете код ових исказа?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Углавном остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вас замолила да нам испричате све везано за овај случај, шта се то догодило 14. јуна 1992. године, значи везано за случај покојног Авдић Раме и Тодоровић Досе? Значи, све шта Вам је познато, али прво претходно ћу Вас замолити да нам испричате, значи, интересује нас та 1992. година какво је било стање у Бијељини, како сте били организовани, кад су почели оружани сукоби, како је то било у Вашем месту организовано, на ком положају сте Ви били, која је Ваша била функција, мало нас уведите у те догађаје из тог времена 1992. године?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Добро. Значи, почетком месеца априла на подручју општине Бијељине дошло је до постављања барикада од стране муслиманског, да ли народа или екстремиста. Ја сам у то време био полицијски инспектор. У јутарњим часовима кад сам 02. априла кренуо на посао барикаде су биле на једно 2-3 места тако да нисам могао доћи на посао, а видео сам да се употребљава ватрено оружје па сам се вратио у стан. Имао сам двоје мале дјеце и супругу, ставио сам у путничко возило и одвезао их у моје родно село Даздарево које је десетак километара удаљено од Бијељине. Са аутоматском пушком коју сам дужио као полицајац и са својим путничким аутомобилом вратио сам се у полицијску станицу Бијељина и ту сам боравио једно 4-5 дана. У то време на нашем подручју за 2-3 дана дошло је до преговора којекаквих и дошло је до разбијања барикада, до повлачења, до предаје оружја од стране муслиманског народа који је имао оружје, тако да се ситуација у граду стабилизovala што се тиче употребе оружја. После једно 15-20 дана долази до сукоба у Брчком које се налази од Бијељине удаљено једно 30-40 километара где одлазе наше да ли војне, паравојне јединице и оне нам враћају се овамо, праве нам проблеме, значи у граду Бијељина која није имала више никаквих оружаних сукоба. Ту долази до врло честе употребе оружја, до погибија, до пљачки, силовања. Нас десетак инспектора који смо радили, врло тешко то смо стизали обрађивати и радити. У Брчком су и даље, значи биле борбе, тако да смо један део инспектора, можда 4-5 инспектора послали смо у Брчко који су тамо исто, било је и тамо исто убистава, силовања и којекаквих малтретирања, нас једно 4-5 је остало у Бијељини. У мјесецу, половином мјесеца јуна 1992. године, значи десило се, дежурна служба нас је обавестила да је се десило убиство Авдић Раме, те да су одведене његова ћерка и снаха. О томе сам одмах обавестио, пошто сам ја био дежурни инспектор, одмах сам обавестио дежурног истражног судију покојног Бранка Максимовића и заједно са нашим крим. техничарем Мишо Ловром отишли смо значи на лице места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте отишли на лице места, само ми то реците, када, је ли тог истог дана или следећег дана?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Следећег дана, то значи могуће око 7-8 сати, истражни судија док се спремио, тако око 8-9 сати, не знам тачно, али требало би да има записник његов који је судија сачинио. Значи, већ је ту било комшија. То је ново насеље једно удаљено од наше зграде једно 3 километра, било је ту већ комшија. Авдић Рамо је био на спрату мртав. Не знам сад да ли је с нама ишао лекар, не могу тога да се сетим да ли је извршен преглед леша на лицу места. Углавном од стране крим. техничара је извршено фотографисање, узето је, покупљено је ту чаура ја мислим једна и тад смо, знали смо и тад за Тодоровић Досу да је њој отето путничко возило па смо и ту наишли. Међутим, ту није вршен увиђај од стране истражног судије. Истражни судија је рекао само да се сачини забелешка да му се достави, јер смо већ знали да су они ухваћени, та лица која су извршила и убиство и пљачку над, што су отели Тодоровић Досе „Југа” тог, путничко возило. Сва четири лица приведена су у Полицијску станицу у Бијељини. Ја сам с њима обављао разговор, одузето је оружје, злато, новац, све што је нађено код њих. Ова Авдић Рама ћерка и снаја упућене су на гинеколошки преглед, са истима сам обавио разговоре значи узете су изјаве у то време, које су се по нашем закону које се могло узимати, узете су, написао сам решење о притвору и тад долази, пошто је у нас ступио Закон о војној, сад како се зове Закон о војсци, тад долази војна полиција и сва четири лица преузима од мене, значи из наше полицијске станице и ја сам њима тад уступио комплет предмет. Значи, вратио сам оштећенима злато, новац, паре, све што је било ових приватних лица, а наоружање и сву опрему коју су они имали као добровољци предао сам војној полицији у Бијељини, Еркић Раденку који је сад у Аустралији. То је све значи укратко што сам могао да вам изложим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате како је изгледао Авдић Рамо када сте видели, само опишите то где, како сте га видели, како је он, у ком положају је био, да ли сте видели неке повреде, у том смислу нам мало ближе опишите?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Он је лежао на, ја мислим, да ли је кревет или је сточић, лежао на њему, а повреде сад не могу да вам се изјасним где је имао повреде. Пошто сам, могу и суд да упознам, ја имам роковнике моје па сам узео летимице погледао да бих се могао присетити, пошто су роковнике нашао сам и највероватније да је Авдић Рамо упуцан у уста, а не бих могао сад јер сам ја то само уцртао пошто је истражни судија водио записник и он га је сачињавао. Али требао би да буде и у предмету, требао би да буде и преглед леша од стране лекара, требао би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми шта сте Ви чули и у ком моменту сте Ви чули која су лица учествовала у свему томе?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Значи, највероватније да смо ми чули кад смо кренули на увиђај да су они ухваћени од стране полиције, униформисане полиције и ми смо увиђај можда мало брже судија је и завршио, а ја сам њих можда преузео око 9-10 сати кад сам се вратио са увиђаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали неког од њих?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Јесам познавао овог мјештанина из виђења иако се презива Спасојевић као и ја, али ја нисам га знао, има у нас више фамилија Спасојевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате како су та лица била обучена тада када сте их Ви видели, с њима обавили разговор, казали сте да сте и написали решење о одређивању притвора, да ли се сећате како су били обучени?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Ја мислим да је један био у тренерци Милоје, а ови су били у шареним маскирним неким униформама, а овај исто Данило Спасојевић био је у цивилу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад кажете за тог што је био у тренерци, је ли то била комплетна тренерка као цивилно или је било нешто комбиновано, да ли се сећате тога?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Тога се не могу сјетити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када кажете да су ова тројица била у шареним униформама, да ли су то биле оне војничке униформе шарене или су то биле неке друге од шаторског крила или неке импровизоване или да ли се сећате да ли су то биле, истина доста времена је прошло али?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Тешко да бих се могао сад сјетити, углавном су неке униформе биле које су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Реците да ли се сећате да ли су они имали нешто на главама – капе, шлем, нешто слично?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Нису шљемове сигурно имали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Шљемове нису сигурно имали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А капе, беретке, да сад не сугеришем, да ли се сећате?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате да ли је неко од тих лица имало браду, бркове или тако што?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Ја мислим да су двојица имали браду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су то била лица, да кажем, исте животне доби или је неко био старији од других или млађи видно?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Па не бих сад могао да се изјасним о њиховој животној доби.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко од тих лица имао еполете, металне ознаке, чинове или било шта тако?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Било је једно лице кога су ословљавали „капетан”.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: „Капетан”.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта, било је једно лице које је?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Кога су они ословљавали „капетан”.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Да ли је то лице имало и капетанске чинове, еполете, звезде или шта је већ тада било, ознаке? Да ли сте видели то, да ли се сећате?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Не могу да се сетим тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је имало неке траке било које од тих лица на себи?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Могуће да је имало траке јер су у нас тад у то време биле траке на цепањима. Значи, ако је био капетан или ово можда је имао траку, нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми да ли је неко од тих лица имало минђушу или минђуше?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Не бих се сад могао сјетити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А реците од наоружања шта су они имали, да ли се тога сећате пошто кажете да им је наоружање одузето?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Имали су „пикавац” онај, имали су „шкорпион”, можда аутоматску пушку и пиштољ, а имали су и од овог Спасојевић Данила пиштољ, ја мислим да је он чувар био у једној фирми.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад кажете, поменули сте „пикавац”, „шкорпион”, да ли можете да нам кажете сада ближе, наравно пуно је времена прошло, да ли су сви имали по дугу цев и поред те дуге цеви неку кратку цев или је то било неко је имао дугу, неко је имао кратку или једно и друго?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Ја мислим да је неко имао дугу, неко краћу цев, нису били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је имао неко неку другу врсту наоружања, на пример бомбе или тако што слично?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Мени се чини да је један имао бомбу, један, сад колико се могу сјетити, мени се чини да је имао један бомбу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вас замолила само да ми појасните, нисам сигурна да сам Вас добро разумела. Кажете, колико сам схватила пет лица је било приведено?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, кад спомињете једног у тренерци да ли је то лице за које говорите да је цивил?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Не, овај је цивил био из Семберије, Спасојевић Данило, а значи још један је био у тренерци од ове четворице, они су испред «Српске радикалне странке» и дошли као добровољци на подручје Брчког.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

АДВ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: (пуномоћник оштећених) Господине Душане, Ви сте рекли да сте рођени у Бијељини и сад живите, претпостављам да сте цео живот провели у Бијељини?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Да.

АДВ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Да ли сте познавали породицу Авдић?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Да.

АДВ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Да ли можете нешто ближе да нам кажете о њима, да ли је посебно овај Рамо био?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Авдић Рамо је био припадник нашег резервног састава полиције, био је један од, могу рећи сад, мојих сарадника на том подручју. Пошто је то подручје Ново насеље звало се, то углавном лица су се досељавала са подручја Сребренице, Власенице, из руралних тамо крајева, те је он имао трговину и био је међу угледним људима у том насељу.

АДВ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Да ли сте у том периоду када су почели ратни сукоби чули од било кога да је Авдић Рамо имао неке везе са екстремистима, да је наоружавао неке екстремисте?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Не.

АДВ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Да су се код њега у кући састајали екстремисти?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Не, нисам чуо.

АДВ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Реците ми овог Спасојевић Данила како сте познавали тада?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Па знао сам га овако из виђења пошто је радио као чувар, а сад ја не знам у којој је он фирми радио, а знао сам га овако по граду, није био упадљив, није био нешто посебно, он је из Хаса једног дела које је близу Бијељине, на једно 3 километра, знао сам га из виђења, а никако другачије.

АДВ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: А да ли сте можда чули о њему да је можда припадник неке странке или тако нешто?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Па не знам.

АДВ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Добро. У предмету постоје потврде о одузетим предметима, а да ли се Ви можда сећате и да ли можете да нам кажете по Вашем сећању колико је било тога злата и новца које сте одузели од ових људи који су ухапшени и да ли је то било враћено после само породици Авдић или је враћено и Тодоровић Доси?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Враћено је и Тодоровић Доси и породици Авдић, значи све што смо одузели ми смо вратили, то је сигурно тако, а издајемо потврде да не би памтили, јер сад не могу се сетити.

АДВ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Добро, логично је. Реците ми када сте ушли у кућу Авдића кога сте затекли од породице Авдић?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Ја мислим доле да је био овај син што су га пустили увече и да је била ова жена, жена Рамина.

АДВ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Рамина жена?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Да и беба је била.

АДВ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Беба?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Беба можда 5-6 дана.

АДВ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: А да ли је био још неки?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Било је комшија још.

АДВ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: У кући је било комшија?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Па било је у дворишту, можда на тераси где се улази у кућу.

АДВ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: После ког времена сте Ви видели Рамину ћерку и Рамину снају, односно да ли имате сазнања где су оне биле у том периоду када сте Ви ушли у кућу, ко је њих, да тако кажем, пронашо и тако?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Оне су биле у једном насељеном месту у Љенчи, то је путни правац према Брчком, тамо су преспавале.

АДВ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Колико је то удаљено од Бијељине?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Па једно 4-5 километара та Љенча, Бријеса село, то је пут према Брчком.

АДВ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: А реците ми да ли сте Ви први имали контакт са њима или су оне можда прво ишле кући па онда доше код вас на разговор?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Ја мислим да су прво ишле кући, ја мислим, али нисам, немојте ме држати за реч, нисам сигуран.

АДВ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Добро, хвала немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, одбрана да ли има неко питање, изволите.

АДВ. ДАРКО ПЕТРИЧЕВИЋ: (бранилац окривљеног Зорана Ђурђевића) Колико времена је протекло од одређивања притвора до предаје војсци?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Ја сам написао решење о одређивању притвора три дана, значи могуће да су и ноћили код нас једну ноћ у притвору, могуће је, али не могу да тврдим сад ништа.

АДВ. ДАРКО ПЕТРИЧЕВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате? Добро. Изволите.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ВЕЉКОВИЋ: (бранилац Алена Ристића) Само имам једно два питања. Једно се односи да ли сте можда запазили да неко од лица која су ујутро доведена има различиту боју косе или по нечему упадљив, да ли Вам се урезало нешто у вези са њиховим изгледом?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Не бих сад могао да се изјасним о томе сад.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ВЕЉКОВИЋ: Друго питање, када сте одузели предмете, да ли имате увид у то од кога је који предмет, у односу на новац и злато, да ли је то од свих по нешто одузето или је само од неких, а од неких ништа?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Можда је од двојице, тројице одузето а од једно двојице није можда, могуће тако да је, јер код кога су били предмети.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ВЕЉКОВИЋ: Ја се извињавам, само још једно питање. Кад сте вршили испитивање осумњичених, ко је све био присутан том испитивању?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Том испитивању нико не буде присутан, само ја и странка или колега мој, значи нас два колеге и странка.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ВЕЉКОВИЋ: Да ли су то све били људи запослени у полицији?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Да.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ВЕЉКОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу се надовезати на ово питање. Да ли је било неког малтретирања ту?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Што се тиче нас не верујем, нас, могуће да је приликом хапшења, јер они су униформисана лица, имају оружје, а од нас није било малтретирања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите. Можете, само приђите овде за овај микрофон. Представите се.

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Господине Спасојевићу, у каквом смо стању били када сте нас преузели?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окривљени Ђурђевић Зоран. Представите се.

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Ђурђевић Зоран окривљени. У каквом смо физичком стању били када сте нас Ви преузели, да ли се сећате тога? Да ли смо имали неке видне повреде или тако то?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Не могу да се сетим.

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Не можете, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су имали уопште неке повреде? Шта не можете да се сетите да ли су имали повреде, не питамо које повреде, него да ли кад сте их видели да ли су уопште имали неке повреде?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Не могу сад то да се изјасним, то је прошло је времена сад.

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: А да ли Вам је познато да смо физички малтретирани од стране полиције у Центру јавне безбедности Бијељина?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Није ми познато.

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Није познато, добро. А притвор који сте одредили три дана, значи није ми дат на увид, нисам га потписао?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Решење о одређивању притвора морао си потписати.

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Нисам га ја потписао, има у спису предмета, значи није потписано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Немојте тако, само поставите питање, то можете евентуално касније у виду примедбе, знате, али немојте тако.

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Извињавам се.

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Могуће да су јавили војна полиција да ће да дође да вас преузме и можда се то десило.

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Можда се то десило. Добро. А кажете да мислите да су два лица имала браду?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Да.

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Колика је то брада била та два лица и да ли сигурно знате да су то два лица имала браду или мислите да су имали?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Па ја знам да су браде имали двојица, сад не знам колико је стара брада, можда 10 дана, 15, 20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то упадљива брада, већа, како, мало нам ближе опишите?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Па можда месец дана брада буде, знам да су били неуредни.

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: А у потврди о одузетим стварима лично од мене наводи се цифра 395.000 динара, а од мене је одузето само 5.000 динара, одузет је мој лични ланчић, одузет је „ЗИП-ов” упаљач са посветом, који ми није враћен. Значи, то су моје личне ствари које су одузете.

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: То си требао видети са војном полицијом.

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Није ми војна полиција одузела то кад је одузела цивилна полиција.

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Све ствари, сво ваше наоружање предато је војној полицији, Еркић Раденку који је сад у Аустралији.

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Не причам о наоружању него о одузетим предметима?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Одузети предмети што су били, значи враћени су оштећеним лицима, а ваши предмети, значи ако су ишли, ваше наоружање и шта год сте имали ишло је уз вас исто, морало се предати уз вас, нисмо могли предати вас а да ствари јер је војска тражила од нас те предмете.

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: А тражила, а изјаву коју сам давао Вама 16.06.1992. године, значи давао сам у врло лошем физичком и психичком стању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само питање поставите, немојте да закључујете како сте изгледали, како сте били, значи питање везано за тај исказ који сте дали, који овде у овом тренутку је неупотребљив.

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Исказ који сам дао у полицији, тј. Вама дао сам, како да кажем, по Вашем нахођењу, а Ви сте диктирали шта ћу ја да причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви диктирали шта ће причати, значи тако постављајте питање.

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Да.

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Па не верујем.

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Да ли јесте или нисте, а не не верујем.

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Па јесам ли ја куцао ово на машини?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Ви сте испитивали, а сад ко је куцао ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је текло то испитивање, ето можда једноставније тако, како? Да ли Ви постављате питање па одговори, па онда се убележи?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Углавном је изјава везана он догађај ми прво исприча, једном исприча догађај, тако је полиција радила у то време. Значи, и онда ми прилагођавамо да би било неког реда, прилагођавамо ту изјаву, међутим све су њихове речи. Нећу, шта ћу ја измишљати и додавати у нечијој изјави.

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Зато рецимо у мојој изјави, значи има делова која сма ја стварно дао, а има део, задњи део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Ђурђевићу, нећемо више о тој изјави. Поставите неко друго питање.

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Зашто сте нам рекли да смо побили Муслимане не би нас нико дирао, добили смо батине само због Тодоровић Досе, да ли се сећате да сте то рекли?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Нисам разумео.

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Рекли сте нам када сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не рекли сте, да ли сте рекли? Не можете Ви да одговарате уместо сведока.

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Да ли сте рекли да смо побили те Муслимане не би нас нико дирао?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Не верујем.

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Да ли сте рекли или нисте, а не не верујем?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Нисам.

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Па јесте рекли сте, али нема везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, примедба.

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Тодоровић Доси фалило је 40.000 динара, тако је она дала у изјави, а то од нас, код нас није нађено и ако је било где су те паре? Да ли постоји могућност да је неко у полицији украо те паре?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, не морате одговарати.

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Добро. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још неко од оптужених? Изволите. опт Јовић Драган. Укључите микрофон.

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Извињавам се. Ви кажете да господине није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи само питање, не Ви кажете него шта, које је питање Ваше?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Патолог, ево да приложим документ да је доктор рекао да је пуцано у пределу главе. То је под један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставите питање, не разумем, поставите питање.

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Речено је да је пуцано у уста, то је Ваше лично мишљење, није био патолог, документ који сте Ви у СУП да је пуцано у пределу главе, да или не, да ли сте Ви ово куцали у СУП или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јовићу, не можете се тако обраћати.

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Па не знам како другачије, стварно не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете, поставите питање преко председника већа онда, ако не можете другачије.

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Па кажите ми на који начин, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је питање?

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Да ли су они овај документ о одређивању притвора, да ли је валидан да је пуцано у пределу главе, што нису написали да је пуцано у уста?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао своје мишљење, сведок је рекао да мисли да је пуцано у уста.

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Добро, ја се извињавам. Под два, зашто господин Данило одбија да дође овде зато што нас је он водио. Али добро није то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се овај одговор.

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Добро. Зашто сте оштећеној, само секунд, Авдић Фати рекли «рекла нам је полиција да је тај што је убио Раму имао убиства у Аустрији и Швајцарској».

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Ко је реко?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Оштећена Авдић Фата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је то битно за овај догађај, шта решавамо тиме?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Решава се да не говори истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То можете Ви да кажете у виду примедбе да не говори истину, али овим ово питање не решава ништа.

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Хтео сам само да питам, шта је покојни господин «Маузер» радио у СУП-у у Бијељина и да ли је он био Ваш командант или Ви његов?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Не.

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Зашто сте онда господину «Маузеру» и његовима дозволили да нас вежу уз радијатор и да нас три дана малтретирају и тучу и да кажу да ће да убију српску стоку? Били сте присутни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате нешто о томе?

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Били сте присутни?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Нисам био присутан.

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Јесте. Зашто кад сам дошо да дајем изјаву репетиран је пиштољ и само сте ми рекли да потпишем, што сам признао да је то мој потпис, али да немам појма шта пише, да ли Вам је то познато?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Ви нешто о томе?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Не говорите истину.

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Ја не знам зашто сте ви овде дошли. Зашто је Данило одбио да дође кад је он реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор. Оптужени Јовићу не можете се више обраћати тако, значи сва питања која имате ићи ће преко председника већа.

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Е па добро, па кажите ми, ја стварно не познајем закон ту и немој да се љутите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Други пут Вам говорим.

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Извините молим Вас. Да ли Вам је познато да је Данило овај што није дошао рекао да је покојни Авдић Рама био екстремни Муслиман и да наоружавао муцахедине?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је на то питање. Одговорио је на то питање.

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Није му познато?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел видите да знате.

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Значи да ли је господину познато, ја опет питам што га је господин Ђурђевић Зоран питао, да су нас тукли ко волове, на изразу, три дана и три ноћи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се.

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Немам више шта да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете се вратити. Да ли има још неко питање? Нема питања. Да ли имате још нешто да изјавите господине Спасојевићу?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате. То би било све. Добро, реците ми Ваше путне трошкове ја сам добила од Службе за помоћ и подршку сведоцима, колико би износили, 3.650,00 динара, је ли тако, плус путарина?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: То је Мишо Ловре возио, па са њим то завршите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са њим?

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДУШАН СПАСОЈЕВИЋ: Пошто су његова путничка кола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Углавном Ви трошкове тражите за долазак. Хвала Вам можете ићи. Је ли нешто везано за сведока? Реците. Изволите станите за овај пулт.

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Не познајем процедуру питања, тако да не мислите да сам дрзак или тако нешто, због постављених питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, вратите се.

ОПТ.ДРАГАН ЈОВИЋ: Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете позвати сведока Ловре Милорада.

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА ЛОВРЕ МИЛОРАДА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ДАРКО ПЕТРИЧЕВИЋ: Обзиром да су питања окривљеног Ђурђевића била више интонирана у смислу примедби на исказ сведока, ја бих кратко имао примедбе поводом исказа сведока јер окривљени Ђурђевић сматра да су они били малтретирани у станици полиције у Бијељини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, јасно је, јасно, то и произилази из тога.

АДВ.ДАРКО ПЕТРИЧЕВИЋ: Не знам да ли Ђурђевић жели да нешто каже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћемо на крају, то ћемо на крају, да довршимо са сведоком. Добар дан господине Ловре.

СВЕДОК МИЛОРАД ЛОВРЕ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците Ваше пуно име и презиме.

СВЕДОК МИЛОРАД ЛОВРЕ: Милорад Ловре.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године сте рођени?
СВЕДОК МИЛОРАД ЛОВРЕ: 1951.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?
СВЕДОК МИЛОРАД ЛОВРЕ: Бранка.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?
СВЕДОК МИЛОРАД ЛОВРЕ: У Травнику.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?
СВЕДОК МИЛОРАД ЛОВРЕ: Пензионер.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте били пре?
СВЕДОК МИЛОРАД ЛОВРЕ: Крим.техничар.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крим.техничар, где?
СВЕДОК МИЛОРАД ЛОВРЕ: У Бијељини.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми која је Ваша адреса становања?
СВЕДОК МИЛОРАД ЛОВРЕ: Милоша Обилића број 3.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте позвани у својству сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, не смете ништа прећутати, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. То Вам је јасно, је ли тако?
СВЕДОК МИЛОРАД ЛОВРЕ: Добро.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Замолићу Вас да положите заклетву читањем текста заклетве који се налази испред Вас.
СВЕДОК МИЛОРАД ЛОВРЕ: Добро, јел могу да почнем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наглас, да.
СВЕДОК МИЛОРАД ЛОВРЕ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и дан ишта од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок упозорен, опоменут, заклет па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви знате због чега сте позвани у суд, је ли тако?
СВЕДОК МИЛОРАД ЛОВРЕ: Да, знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас само питала да ли сте у сродству или у завади са неким од оптужених?
СВЕДОК МИЛОРАД ЛОВРЕ: Ја оптужене уопште не познајем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не познајете, добро. Ви сте били испитани неколико пута, је ли тако?
СВЕДОК МИЛОРАД ЛОВРЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поводом догађаја везаног за убиство Авдић Раме и везано за Тодоровић Досу, догађај који се десио у њеној кући.

СВЕДОК МИЛОРАД ЛОВРЕ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми молим Вас колико, Ви сте саслушани били 25.08.2009. је ли тако?

СВЕДОК МИЛОРАД ЛОВРЕ: Добро, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Бијељини и када још? Исто, два пута у Бијељини и 03.марта 2011?

СВЕДОК МИЛОРАД ЛОВРЕ: Био сам једном код тужиоца па сам био на главном суђењу и онда су долазите колеге Ваше, мислим колеге не знам ко је био тужилац, неко је био у Бијељини где сам дао исто изјаву, ето то је, три пута сам дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја ћу Вас сада замолити, вероватно, да ли Ви остајете код ових исказа које сте дали?

СВЕДОК МИЛОРАД ЛОВРЕ: Све што сам рекао остајем при томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, замолићу Вас да, пошто ипак почело је суђење, веће је, да нам испричате, да нам приближите како је то било 1992.године у Бијељини, како се, шта се све дешавало у време сукоба, између кога су били сукоби, како је функционисало у Бијељини. Значи прво нас уведите о тим догађајим, значи за време ратног стања како је то било, како је функционисало, кад су почели сукоби, шта се дешавало?

СВЕДОК МИЛОРАД ЛОВРЕ: То је свима познато шта се дешавало, да је почео рат, да су долазили људи и добровољци из Србије, да мало је у почетку било и лутало се, јел војска, јел полиција, биле су можда и неке групе, као што је дошао Аркан, или не знам ни ја у Бијељини и није било све организовано и није било све под контролом. Не знам шта Вас још интересује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуна месеца.

СВЕДОК МИЛОРАД ЛОВРЕ: Ми као полиција, ми смо радили свој посао, је ли, све оно где је било неких проблема, кривичних дела, провала, убистава, ми смо ишли на те увиђаје и радили смо и у сарадњи са истражним судијом или тужиоцем и колико смо могли да радимо ми смо све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците колико се сећате, рецимо јуна месеца '92. године, да ли је било неких посебних сукоба у Бијељини?

СВЕДОК МИЛОРАД ЛОВРЕ: Не, у Бијељини није било ратних збивања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није.

СВЕДОК МИЛОРАД ЛОВРЕ: У Бијељини је било само 01. априла можда неких седам до десет дана, то је све што је било у Бијељини од тих ратних неких сукоба, да их тако назовем и ако нису то били неки сукоби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у то време познавали Авдић Раму?

СВЕДОК МИЛОРАД ЛОВРЕ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте познавали?

СВЕДОК МИЛОРАД ЛОВРЕ: Нисам познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, испричајте нам, Ви сте били крим.техничар је ли тако?

СВЕДОК МИЛОРАД ЛОВРЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам шта Вам је познато везано за тај догађај 14.јуна '92.?

СВЕДОК МИЛОРАД ЛОВРЕ: Па одмах да Вам кажем ја сам и у својој првој изјави рекао да се пуно тога не сећам, јел је било доста тих случајева које смо радили и ја као крим.техничар долазим на лице мјеста, радим фотодокументацију, евентуално скицу, све зависи и то, можда неки трагови се узму и ја са лицима која су учинила кривично дело скоро да их можда и не видим, ако им нисам узимао отиске прстију после ја или неко од колега, тако да ја сам се, заборавио сам ја тај случај, рекао сам да се кроз маглу сјећам неких тих догађаја, гдје је та продавница била кад смо дошли да смо затекли тог човека да лежи, да сам ја урадио фотодокументацију и тако, ето ја нисам, не могу неки баш велики допринос да, осим оног што сам написао и урадио фотодокументацију. А нисам се могао сјетит одмах да Вам кажем. Без обзира сад што сам био на суђењу па сам нешто и слушао али стварно сам заборавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте били на лицу места у кући Рамовој?

СВЕДОК МИЛОРАД ЛОВРЕ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: После тог догађаја?

СВЕДОК МИЛОРАД ЛОВРЕ: После тога? Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим том приликом?

СВЕДОК МИЛОРАД ЛОВРЕ: Аха, да, да, кад смо били на увиђају.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јасно, јасно. Реците да ли се сећате где је био Рамо те прилике?

СВЕДОК МИЛОРАД ЛОВРЕ: Не могу се сјетити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим да ли је лежао, био наслоњен, ослоњен, неки комад намештаја.

СВЕДОК МИЛОРАД ЛОВРЕ: Ако Вам кажем не могу се сјетит, стварно се не могу сјетит.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, добро. Ви сте говорили да сте неку фотодокументацију сачинили, где је то похрањено?

СВЕДОК МИЛОРАД ЛОВРЕ: Фотодокументацију сам ја радио, али пошто је код нас тад то војска као преузимала војна лица, колега је, ја сам њему предао, а он је вјероватно комплетан предмет и све те изјаве и то предао војсци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Све што сте сачинили то сте дали Спасојевићу?

СВЕДОК МИЛОРАД ЛОВРЕ: Ја предајем Спасојевићу, а Спасојевић комплетан предмет води даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Да ли имате питања? Оптужени да ли имате питања? Добро. Да ли имате Ви још нешто да изјавите везано за овај догађај?

СВЕДОК МИЛОРАД ЛОВРЕ: Немам ништа, жао ми је што сам стварно заборавио, не могу се сјетити неких детаља и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћете само молим Вас одредити Ваше путне трошкове. Ја имам извештај од Службе за подршку и помоћ сведоцима, по овом извештају 3.650,00 динара, је ли тако, у оба правца јер сте дошли путничким возилом?

СВЕДОК МИЛОРАД ЛОВРЕ: Путничким возилом, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, плус за исхрану, колико?

СВЕДОК МИЛОРАД ЛОВРЕ: Па не знам како вам је процедура.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хиљаду динара да ли вам је довољно?

СВЕДОК МИЛОРАД ЛОВРЕ: Па довољно, колико Ви кажете.

Сведоци Душан Спасојевић и Ловре Милорад траже трошкове на име доласка у суд путничким возилом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које возило?

СВЕДОК МИЛОРАД ЛОВРЕ: «Рено».

Путничким возилом «Рено».

СВЕДОК МИЛОРАД ЛОВРЕ: Да ли треба регистрација?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само кажите «Рено» који?

СВЕДОК МИЛОРАД ЛОВРЕ: «Рено клио».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Рено клио» добро.

У износу од 3.650,00 динара у који улази путарина 500,00 динара и гориво 3.150,00 динара.

Сведоцима исплатити и трошкове за исхрану од по 1.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам захваљујем, можете ићи.

СВЕДОК МИЛОРАД ЛОВРЕ: Ништа, хвала. Пријатно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Петричевићу, Ви сте нешто хтели неке примедбе на исказ сведока или оптужени Ђурђевић.

АДВ.ДАРКО ПЕТРИЧЕВИЋ: Да примедбе на исказ сведока Спасојевића. Из питања окривљеног Ђурђевића произилази да су они били малтретирани, да су били физички злостављани, Ђурђевић је помињао и неке повреде, крвне подливе и томе слично, тако да сматрам потребним да се то констатује и молим да се омогући Ђурђевићу ако он има нека посебна изјашњења тим поводом, да ли има примедби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Изволите. Оптужени Ђурђевићу, реците да ли имате Ви нешто посебно да приметите након овог исказа господина Спасојевића?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Имам примедбе, пошто господин Спасојевић није одговорио на питања која сам му поставио. Пре давања изјаве значи био сам брутално пребијен и претучен од стране полицајаца у Центру јавне безбедности, не само ја, него сви али причам конкретно за себе. Значи приликом давања изјаве господину Спасојевићу он ме наводио значи кроз причу како би то требало да изгледа та моја изјава. Значи чак има и делова које уопште нисам рекао, као што су они задњи делови да сам силовао оштећену Низаму, оштећену Низаму и у анални отвор и шта ти ја знам и тако то, то је плод био његове маште или његове неке реконструкције догађаја. Значи то лично моја изјава није. Ствари ми нису враћене, значи мој ланчић са привеском, домина привезак, «ЗИП» упаљач са посветом, нешто новаца али добро то није битно. Три дана значи постоји решење ту да ми је одређен притвор, значи нисам имао право на адвоката, потом смо предати војним лицима где смо одведени у Сремску Митровицу у Казнено поправним дом Сремска Митровица и где смо били пет дана са заробљеним Хрватима, тако да не знам ни какав смо статус имали, ни ништа. Приликом давања и те изјаве значи нисам имао ни адвоката, ни право на адвоката, нисмо имали право ни на шта. Значи 14, 15. и 16. две ноћи и један дан значи физички сам малтретиран у Центру јавне безбедности Бијељина и био сам у врло лошем и физичком и психичком стању, тако да не знам ни какву сам изјаву дао, ни шта сам дао, само ми је било потурено да потпишем од господина Спасојевића инспектора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то би било све, је ли тако?

ОПТ.ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: То би било за сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ВЕЉКОВИЋ: Ја имам, предложио бих ако суд дозволи да се окривљени Ален Ристић укратко изјасни о начину испитивања у Центру безбедности Бијељина у односу на себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите да чујемо.

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу, јесте ли Ви били нешто малтретирани приликом испитивања, шта је, у чему је био проблем?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Па сви су били малтретирани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја мислим да сте то већ сви и рекли још на самом почетку.

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Да, али тамо није било присуство само чисто полиције, него и сад не знам које паравојне структуре јер нас су прво малтретирани и тукли униформисани војници, а не полицајци, а онда су нас касније преузели полицајци опет и вршили су ту истрагу над нама уз присуство неких исто тих војника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можете сести.

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Ко су, шта су, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте вероватно сви извршили увид у списе, одређена је ексхумација леша Абдић Рама у циљу његовог прегледа и обдукције, тако да само да вас обавестим, претпостављам да знате. Да ли сте Ви хтели нешто да кажете? Оптужени Јовић, изволите.

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Што се тиче малтретирања, прво су нас малтретирани као што сам поставио питање «Маузерови», јер он је био главни у СУП-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте понављати, рекли сте то све.

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Не, друго, колеге знају да сам три пута падао у кому, да нисам знао где се налазим, да су говорили да треба «српску стоку одвести и стрељати».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све сте то поновили, немојте више да се понављате, молим вас.

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Војсци су нас предали, војска нас је држала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Јовићу, Ви мене не чујете што Вам ја говорим.

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Чујем, само ово нисам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причате једно те исто.

ОПТ. ДРАГАН ЈОВИЋ: Ово нисам рекао, кад су нас предали војсци, војска нас је бацила у депо где су били заробљени Муслимани који су окрвавили руке веома много, држите их, тамо смо држани два дана без хране и воде. Трећи дан, да ли је дошао неки официр да види да ли смо живи, тамо је било преко 200 Муслимана, а нас четворо да види да ли смо живи. Значи нити је било адвоката, што кажу колеге, нити ништа, колатерална штета. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ставите овако:

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се одлаже, а следећи заказује за

17. и 18. октобар 2011. године са почетком у 09,30 часова, судница бр.4.

За 17. октобар 2011. године позвати:

-законског заступника иза покојног Авдић Рама,

-сведока оштећене: Франц Низама, Авдић Неџада и Авдић Хурема.

За 18.октобар бићете накнадно обавештени ко ће бити одређен за испитивање тако да у овом моменту имате само за 17.

То би било све.

Довршено.

Записничар

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА